

HEBREW A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai 2004 (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

- 1(a) - בין לטרון לבין שער הגיא נכנסה עדה, בלי התראה, לתוך הפחד. עדה מאטה. רגלה כבדה על הָדוּוּשָׁה. אינה יכולה לנהוג עוד. אנו חשים, יחד איתה, במחנק שבמכונית, עולם שנעשה סגור לגמרי. עדה מסובבת מהר את הידית המנמיכה את שמשות המכונית, אחר-כך חוזרת ומעלה אותה. עדה מבוהלת מאוד. כל מכונית הבאה ממול נדמית לה כסוטה ממסלולה, גדלה ותופחת מול עיניה, מאיימת להתנגש.
5. מכונית מאחור צופרת צפירה חדה של אוהרה ועוקפת, קצת יותר מדי מהר. עדה בולמת, יורדת ימינה, עוצרת בשוליים. היא שטופת-זיעה. החייל הטרמפיסט שלידה מביט בה בתמיהה. "קרה משהו?" עדה מנענעת בראשה ללאו בלתי-ברור.
10. "הלך הרכב?" בקול קצר-רוח. אצה לו הדרך. "הרכב בסדר". החייל פולט משהו לא-ברור, כעין קללה, ונמלט מהר מתוך המכונית לתפוס לו טרמפ אחר. טורק את הדלת. הוא חייל מיוזע, חסר-כובע, חולצת מדי-ב' שלו מופשלת על-גבי המכנסיים ואינה מסתירה את הכרס. אין לו פנאי. כבר הוא בשולי הכביש, מרים ידו. כבר הוא עולה על טנדר שנעצר בחריקה, יושב עם עוד שניים בתא הקדמי. אנחנו מוותרים על נוכחותו.
15. עכשיו מפכה הזיעה ומכסה את ארובות עיניה, ניגרת מאחורי האוזניים לתוך הצווארון, בלי הרף. עדה מרגישה רע מאוד. הפחד מיתרגם ללשון הגוף. קצות אצבעותיה וקצות בהונותיה קרים עכשיו מאוד. עדה חיוורת, אינה יכולה להתניע את המכונית ולצאת לדרך כדי פסיעה אחת. כל התנועה נדמית לה כמכוונת נגדה. אל תתניע, עדה, אנו אומרים לה, נוחי, המתניני, התנועה גדולה עכשיו, ואם אינך בטוחה, לא כדאי להסתכן. עדה פותחת את סגור החגורה ויושבת, לאה.
- השעה שש וחצי והכביש מלא תנועה.
25. עכשיו הנהגים: עוברים לידה, משרבבים ראשם מתוך המכונית, שואלים בתנועת-יד. רוב המכוניות אינן נעצרות. כל מכונית חולפת מטלטלת את רכבה שלה, ואותה בתוכו, במכת רוח וברעידת-אדמה קטנה. עדה אינה רוצה שיעצרו. היא מסמנת ביד: זה בסדר, סעו. המכוניות חולפות מהר בסאון של סע. סע-סע. סע.
- השעה שש וחצי לפנות-ערב, ונהגים רבים חוזרים הביתה. מרוץ המכוניות שוטף: סע. סע. בלי הרף. השמש שוקעת במהירות. מְסָעֵי מְנוֹר לְטְרוֹן, מאחור, מופזים לגמרי, שורות-שורות מסודרות של עצים שהם עתה פקעות מתולתלות של ברזנה. מימין לכביש גדר נמוכה, מתמשכת, ובאור האחרון היא ניצבת כמשפט ברור מאוד.
30. עדה מושיטה יד לאחור ולוקחת את תיקה, מניחה אותו על ברכיה. בידה, בזה אחר זה, ממחטה, מגבות-נייר, בקבוק קטן של בושם. על המושב האחורי תיק עבה של פרסומי מדע. עדה אינה יודעת מתי תוכל לערוך אותם. היא משפשפת את מצחה בבושם, אך הרענון הרגיל אינו מרענן. עדה יוצאת מהמכונית, אינה יציבה על רגליה, הולכת אחורה לאורך המכונית, בין הרכב לבין הגדר, נשענת. עדה פותחת את תא המטען, מושכת החוצה את מכל המים, מתכוונת לצקת מעט מים על ידיה ועל פניה, אבל בסופו של דבר היא שופכת את כל תכולת המכל על ראשה ועל כל עצמה, כעין מקלחת פושרת; תחילה שלא-במתכוון, אחר-כך במין רווחה. קילוחים של מים יורדים משערה, שנעשה קווצות-קווצות, על כתפי שמלתה.
- 35.

[שולמית הראבן / שעתיים על הכביש]

- עמדו על המיוחד בפתחת הסיפור ודונו בציפיות הקורא לאחר קריאת הקטע הנתון.
- הקטע מן הסיפור תיאורי מאוד. מה משיגה המחברת בשימוש בתיאורים שבקטע? עמדו על אמצעים ספרותיים נוספים בטקסט.
- מהי התרשמותכם האישית מן הקטע הנתון? הסבירו.

- 1(b) סבתא שלי אסרה להשאיר ארז בצלחת.
 במקום לספר על הרעב בהדיו ועל הילדים
 נפוחי הבטן שהיו פוערים פה על כל גרגר,
 היא גררה בחריקות מזלג את כל השאריות
 5. למרבי הצלחת ובעינים כמעט דומעות
 ספרה איד יעלה הארז הלא אכול
 להתלונן אצל האלהים.
 עכשיו היא מתה ואני מדמין את שמחת המפגש
 בין שניה התותבות לשומרי התרב המתהפכת בשער
 10. גן-העדן של הארז.
 הם יפרשו, מתחת לרגליה, שטיח ארז אדם
 ושמש ארז צהב תכה על
 לבן גופן של יפהפיות הגן.
 סבתא שלי תמרח שמן זית על עורן ותחליק
 15. אחת אחת לסירים הקוסמיים במטבחן של אלהים.
 סבתא, מתחשק לי לומר לה, ארז הוא צדף שהתכונץ
 ואת נפלטת כמוהו
 מים חיי.

[רוני סומק / גן עדן לאורז]

- מהו הקשר בין כותרת השיר לתוכנו?
- עמדו על האוירה בשיר וכיצד היא מושגת.
- עמדו על האמצעים האומנותיים שהמשורר משתמש בהם והסבירו מה מושג בהם.
- מה המיוחד בסוף השיר?